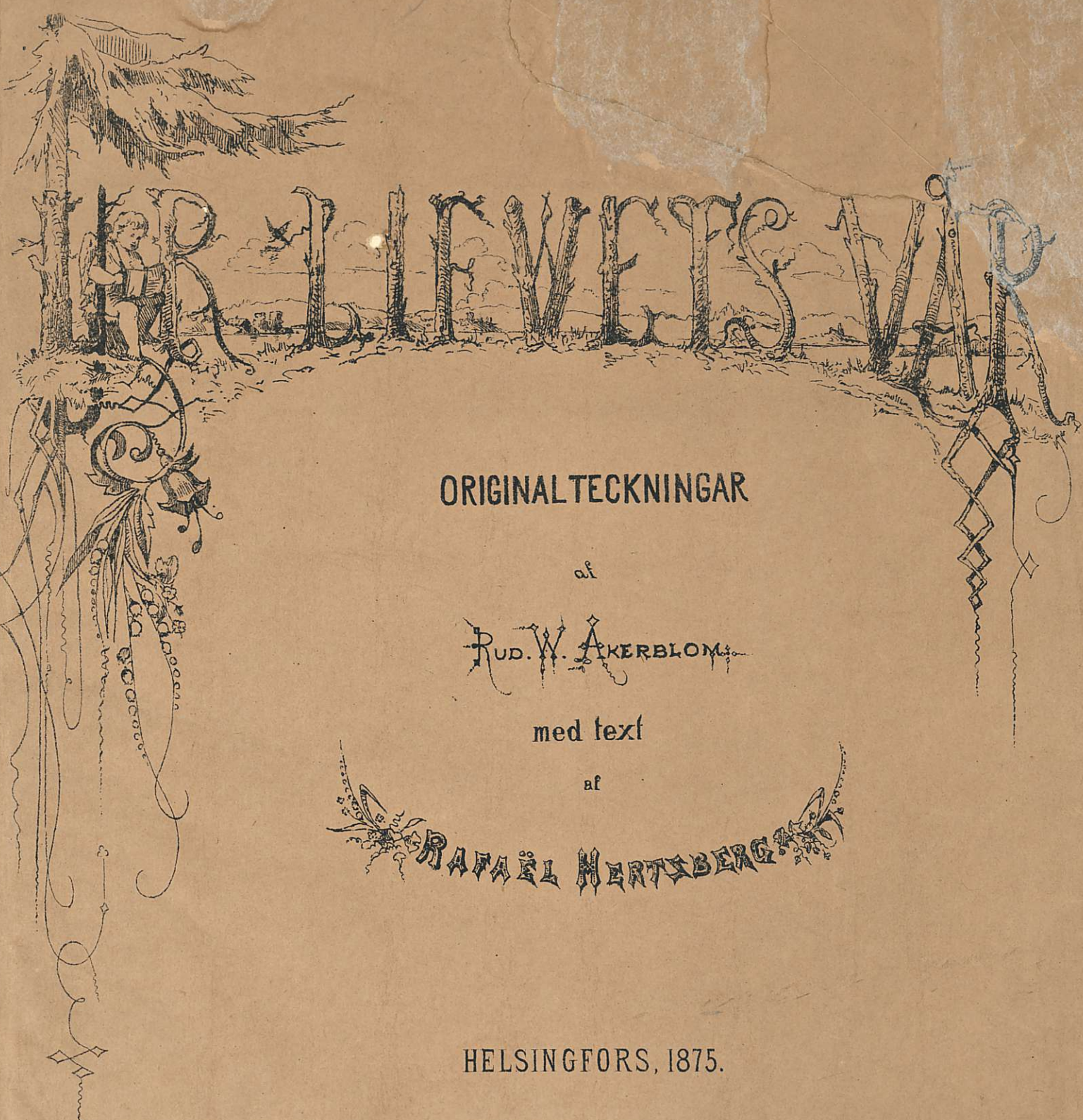

Ur
Lifve
vår

U.P.

ORIGINALTECKNINGAR

af

RUD. W. AKERBLOM.

med text

af

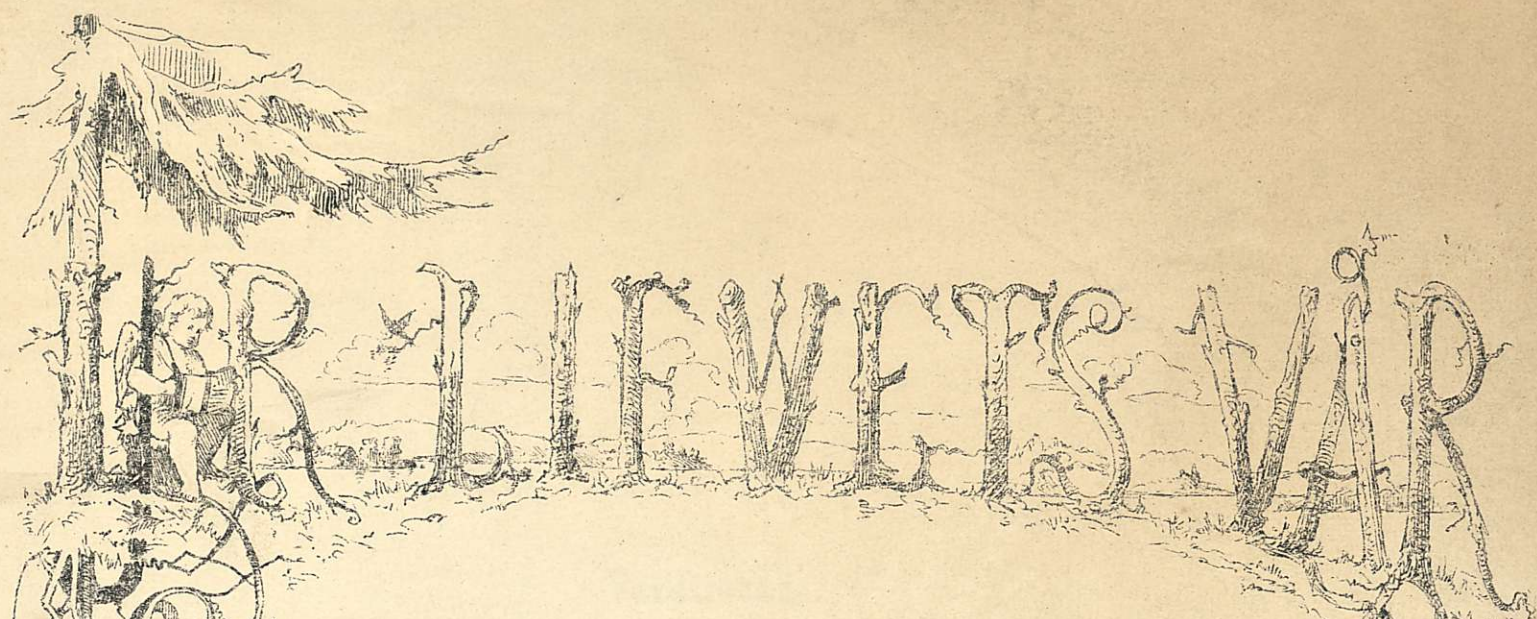
RAFAËL HERTSBERG.

HELSINGFORS, 1875.

Pris 1 Mk. 75 p.

Tryckt hos Litogr. Tr. Bolaget

ORIGINALTECKNINGAR

af

RUD. W. AKERBLOM

med text

af

RAFAËL HERTSBERG

Vallflickan.

Ute blåser sommarvind,
Göken gal i högan lind
Och på marken fagra blommor nicka.
Mellan gräs och strå
Beta lammen små
Och i vall med dem går bondens flicka.

Lilla flickan sjunger så:
Lätt och gladt det är att gå
Här i vall med lammen hela dagen.
Stenen är min pall
Under björk och tall,
Och min trädgård är den gröna hagen.

Borta mellan skogens trån
Ser jag aftonrodnans sken
Såsom guld och granna rosor flamma,
Och jag ville gå
Att dem taga då,
Men jag törs ej gå så långt från mamma.

WALLFLICKAN.

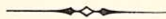
Vid grinden.

Muu-u, muu-u, öppna grinden!
Hvad? jag tror du sofver re'n?
Nickar der på mossig sten?
Muu-u, muu-u, öppna grinden!

Du har sprungit hela dagen
Uti solens heta sken
Öfver stock och öfver sten,
Då jag betade i hagen.

Jag har redan qvällsvard ätit!
Men af dina lekar trött
Har du somnat in helt sött
Och din brödbit rakt förgätit.

Bättre är att långsamt vandra
Och se till att man blir mätt,
Än att flyga fjäril-lätt
Från en kulle till den andra!

VID GRINDEN.

Bland bären i skogen.

Nu är våren gången,
Nu är sommarn här!
Ängen ger oss blommor,
Skogen ger oss bär.

Tag din näfverrifva,
Som jag gjort åt dig,
Och till gröna hagen
Kom och följ med mig!

Der vi skola leka
Hela dagen lång,
Plocka röda smultron
Under fogelsång.

Skulle under leken
Rifvan stjelpas kull,
Inom kort vi ha den
Åter plockat full.

IBLAND BÄREN I SKOGEN.

Vid stranden.

Skjut ut, lät båten gå!
Låt gå till fjerran länder,
Till vackra gröna stränder
På vågen, klar och blå!
Och lycka till på färden
I stora, vida världen!

Men blir det storm på haf,
Se, då blir nöd och fara!

Är man en barkbåt bara,
Så går man lätt i qvaf.
När storm och vågor skjuta,
Behöfs en bättre skuta.

VID STRANDEN.

Den fattigas julafton.

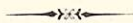
Det är så kallt i skogen
Och bördan är så tung,
Och lång ännu är vägen
Och jag är svag och ung.

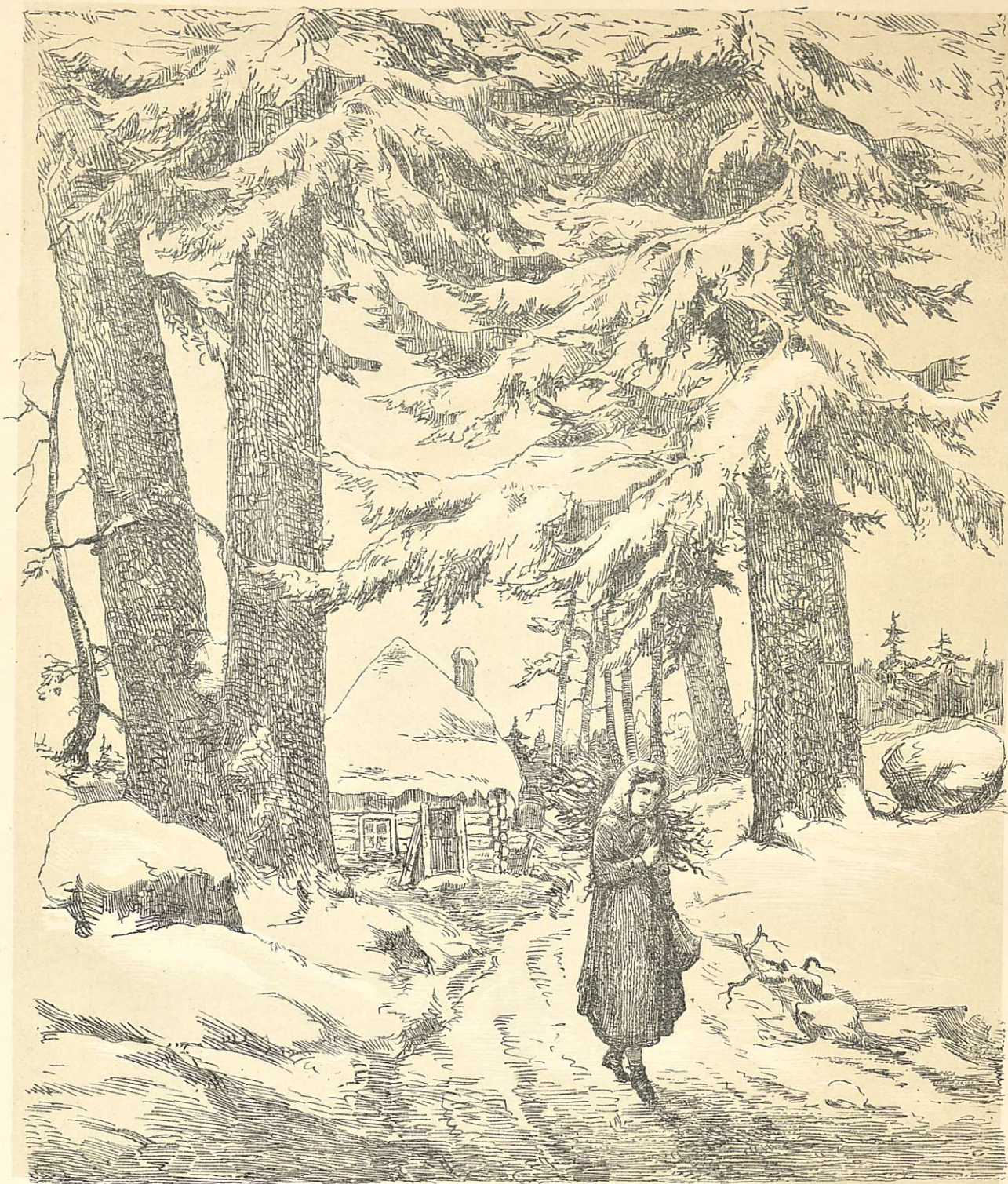
I torpet brinner brasan
Så klar på spiselhäll,
Derinne leka barnen
Så gladt i juleqväll.

Nog skulle der väl finnas
För mig en liten vrå,
Och litet mat och värme
För fattigt barn också.

Men hemma i vår stuga
Mig väntar moder kär,
Den bästa juleglädje
Har jag hos henne der.

Då brasan börjar spraka
På sotig spiselhäll,
Då bryter mor sin kaka —
Då ha vi juleqväll.

DEN FATTIGAS JULAFTON

So. barnlitt. 2.

Ur

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1057

X

